

Mina första intryck

Vad är det första du tänker på när du hör ordet *Frankrike*? För vissa av er är det kanske solsken och vacker arkitektur, för andra; baguetter och mode. Jag kan bekräfta att här finns båda delar. Innan jag kom till Frankrike hade jag målat upp en bild hur landskapet och husen skulle se ut. Verkligheten var inte så långt ifrån.

Här finns fält som sträcker sig långt över kullar och dalar. Små skogar utspridda lite här och var. Grönskan och växtligheten består av så många olika nyanser av grönt och vissa är gula eller till och med orange, vilket inte är lika vanligt hemma i Sverige. Speciellt inte i Antnäs där jag bor. Husen varierar i storlek, men de har många saker gemensamt. En av de sakerna är färgen; de flesta är målade i beige, vitt eller svagt orange. Taken är för det mesta rödaktiga och många har trädgårdar med buskar, blommor och träd som skulle få självaste Carl von Linné att bli grön av avund. De verkar vara mer engagerade i sina trädgårdar här än hemma i Sverige. Människorna här tar sig tid att njuta av livet. De tar tid att äta middagen i lugn och ro och efter varje måltid följer ost, en bit bröd och någon typ av efterrätt; vilket kan vara antingen en frukt eller en bakelse. Oftast det senare. Vin förekommer ibland, men själv dricker jag mest vatten och juice.

Det är en stor skillnad jämfört med Sverige, där jag upplever att vi mestadels inte tar oss tid att varva ner efter middagen. Här kan man i stället sitta kvar länge efter middagen och se tv i köket eller diskutera mat. Fransmännen älskar att diskutera mat när de äter! I mitt fall brukar jag hjälpa till att duka av och sedan gå upp och skriva om kvällarna och låta mig inspireras av detta vackra land. Hittills är Frankrike över förväntan och jag är både bortskämd och omhändertagen. Jag har nu bott här i snart tre veckor – tiden går verkligen fort! I dagsläget bor jag hos min andra värdfamilj; med Chantal och Jean-Pierre. Då de inte talar engelska, kommunicerar vi genom kroppsspråk och lexikon, vilket funkar bra. Man lär sig nya ord varje dag och jag kunde inte vara mer nöjd!

Jag har redan hunnit se de två större städerna i området; Nancy och Metz. Jag har besökt katedralerna och shoppat loss i några av de många butikerna. I Nancy finns det ett shoppingcenter med 200 butiker! Otroligt i jämförelse med Smedjan och Shopping, som inte ens blir samma storlek om man slår ihop dem. Jag har besökt den vackra staden Nimes och sett den stora romerska arenan som finns där; som är i betydligt bättre skick än Colosseum i Rom – enligt en av mina nya EVS-vänner.

I Nimes, eller snarare i Sommière, spenderade jag fem dagar tillsammans med andra volontärer. Det fanns många olika nationaliteter på plats och det var bland det roligaste jag upplevt hittills! Att åka till Nimes var första gången jag rest helt själv någonstans, utan att ha någon med mig efter vägen. Där upptäckte jag att jag är betydligt mer självständig och mogen än vad jag trott från början. Jag, virrpannan, klarade av det! Kan jag, så kan vem som helst! Jag var bekymrad till en början, vilket är naturligt. Rädd att jag skulle irra bort mig på vägen tillbaka till Novéant, men det enda som bekymrar mig nu gäller min återkomst till mitt kalla hemland; och det är hur jag ska överleva utan baguetter och mjukost efter middagen!

19 september 2013

Rebecca Elvelin

(OBS. 2 st. bilder på nästa sida)

En av mina nya bekanta, Ludivine, t h och jag själv t v.

Arenan i Nîmes